

притрафитесь один похоронт, всебля або хрестинну, то хотий-бы днь був и найбогатшій вь селѣ, довгий часъ днь тов почуе. А прець нашого народа по селатх жаднымъ способомъ не можна отвести отъ того, щобы днь такій родиний свята не обходивъ свето, бо бы такъ жививъ съ тымъ авчачамъ, що нѣколи ихъ поимнути не може. Коли-жъ бѣдному або середному господареви притрафится, то днь зруйнувся на всегда. Онъ, не маючи готового гроша, иде до жиды, а той рѣвными способами старався бѣдного хлопа вывлекати. Притисненій нѣразъ селяннѣ спродае вь селѣ вь осени по аборакъ за пѣвъ дармо абже, за котре вь передновокъ отъ того самого „добродѣя свого“ платити подвоино. Суть такі спекулянты арендарѣ, котрѣ отъ осени до весны то за горѣнку, то за маленькѣ грошѣ отъ селянина, притисненого якимъ нещастьемъ, зберуть вь своѣмъ шпихлѣри деколи 100 або бѣльше корѣвѣв рѣданого аббана, котре на переднову по страшно высокѣй цѣнѣ на гарцѣ а навѣтъ на кварталы голодѣдному людови продають. И за свою вчасну працю, котру продавъ селяннѣ за пѣвъ дармо, а котра тѣлько перележала кѣлька мѣсяцѣвъ вь жидовскѣй коморѣ, мусить деколи три або и чотари разы бѣльше выплатити. То страшна лихва! надѣрну высокѣй процентъ! А все то слѣдуе вь того, що селяннѣ заравъ вь першѣй хвилѣ вь своѣмъ селѣ не знають кредиту у бѣльше нѣкого, якъ тѣлько у того, котрый есть его найтяжшій ворогомъ. Однакомъ прецьнѣ у насъ при доброй воли можна нашому селянинови, притисненому якимъ нещастьемъ, вь першѣй хвилѣ подати руку помощи безъ выискуваня его нещастя. По нашихъ церквахъ деколи лежать грошѣ даремнѣенко. Священники деколи боятса селянинови вывчати церковныхъ грошей зъ двохъ причинъ: разъ — говорятъ — отъ селянина годѣ грѣшъ церковный отобрати, а по друге, коли прѣйде дорогою права упѣмнутися о церковне добро, то повѣтовѣ суды такъ крутитъ священникомъ, що годѣ дойти до конца. Вь одной церкви добрый манѣтѣй, громадскѣй писарь, повичувъ бувъ 60 зрд, котрѣ зъобовязавъ отдати вь протягу року. Однакомъ минувъ рѣкъ, минувъ другѣй, а панъ писарь не отдавъ анѣ малого проценту (4 1/2 %) анѣ капиталу. Священникъ поывае до суду; судъ за кѣлька недѣлъ отповѣдае, що священникъ некомпетентный поывати довжинка, але сама ц. к. прокураторія. Подаво все до ц. к. прокуратори до Львова, а та зновъ отповѣдае, що то не есть капиталъ вѣдвѣный, протом самъ священникъ дѣло може перевести. Було ще при тѣмъ дуже много ководу, а дѣло цѣле ще до нынѣ не свѣчене. Для того то нашѣ церкви боятса вывчати свѣй грѣшъ тымъ, котрѣ его добровольно до скарбонѣ вложили и котрѣ до него мають першѣй права: а каждый навѣтъ найбѣднѣйшій вь селѣ вложивъ рѣчно до церквы найменше 50 кр. И такъ нашѣ грошѣ мандрують до польскѣхъ инетитудѣ, до тыхъ инетитудѣ, котрѣ такъ ворожо относятся до нашон национальности та до всего того, що руске; котрѣ своими датками спмагають всякѣ подвиги та замѣры предупредить на вагла-

ду нашихъ малорускихъ святощѣвъ; они може колись своими жертвами та датками споможуть ще и жидовску колонизацію на нашѣй землѣ. Зъ другой зновъ стороны и незнаю якого розуму потреба-бы, щобы за дѣла схибленого твердого патриотизму отдавати свои и церковнѣ грошѣ до а la „Заведенѣ“, де такѣ люде якъ Миталки, Киндлеры и др. такъ погано надужали довѣрѣя цѣлого руского населени вь Галичинѣ, такъ несовѣтно господарували рускимъ, кровавымъ майномъ та позавляли поза своими плечыма мачати руки у чуже майно. Не будемо тутъ розводитися надъ хибнымъ доси способомъ нашон экономичной господарки а скажемо лишь коротко: намъ иде о того, щобы нашъ грѣшъ ишовъ вь хосенъ нашому таки рускому чловѣкови, щобы вьго не выловати вь села, щобы нимъ не спомогати нашихъ неприхильникѣвъ. Однакъ до того потреба лѣпшой якъ нынѣ организації, лѣпшой контролѣ особливо надъ церковнымъ майномъ. Скарбона церковна могла-бы и повинна вь першѣй линиѣ стати вь помочи нашому селянинови. Чи конче вь потребѣ мусить бѣтъ отдавати подѣ овѣку своего ворога жиды, котрый вь нуждѣ селянина умѣвъ вь него зтягнути послѣдну сорѣчку? Вь тѣмъ напрямку у насъ по селатх дуже мало зроблено и тов по найбѣлшѣй части сталося причиною уадаку нашого селянства та переходу вь чужѣ руки селянскихъ грунтовъ. Щобы не знати на якѣй низкѣй процентъ дававъ якийс банкъ позичку нашому селянинови, то таки та позичка его буде стояти дорого наколи почислимо то, що за всяку потрѣбну до того писанину мусить селяннѣ заплатити, а часъ згазний на вѣду до мѣста чи-жъ не платится? Вь нынѣшнихъ часахъ, де на экономичне житье основы нашон сусѣльности, на нашого селянина змовилася „hierarchia profeszna“ разомъ съ жидами, и перша черезъ колонизацію нашон землѣ Маурамы, друга жидами хоче убити той здоровѣй пень нашъ, що зберѣгъ сеерѣдъ владѣнѣвъ нашу національнѣсть, на нашѣй интеллигенциѣ лежить святой обовязокъ вь тяжкѣй нынѣшней хвилѣ боронити той народъ и поставити его на такѣй бодай высотѣ, щобы бѣтъ змѣгъ выдержати конкуренцію наплывового элементу. Научити нашого селянина раціональнѣйшой господарки, дати ему помѣчь вь потребѣ, лѣпше верно до засьву, краспу худобу, увдѣлнати отъ несовѣтного здирства покнутныхъ писарѣвъ, жидѣвъ та иншихъ спекулянтѣвъ,—отъ задача нашон интеллигенциѣ. На першѣмъ однакомъ мѣсци сгоить закладанье по селатх самостѣйныхъ касъ позичковыхъ подѣ доглядомъ центрального комитета у Львовѣ. Уважаймо на тов, щобы мы не станули колись на такѣмъ становици, надъ такою пропастею, надъ якою нынѣ стоятъ Поляки. Бѣтъ драгнѣва интеллигенциѣ, котра за почеси, за свѣй власный хосенъ спродаеъ жизненнѣй интересы своего краю, якъ сталося нынѣ съ назовымъ промысломъ, однакомъ де-жъ той народъ, де та основа, той пень сусѣльности? Пѣйшла иншою противною дорогою якъ ви проводирѣ. У насъ може статися иншѣй процесъ и мы можемо черезъ то поабутися на-

рода, що завчасу не поратували его. У насъ нынѣ есть вседои охота до праць, вседо рушаються люде, роблять щосъ, але та робота мало приносить хѣсна, бо вь нѣй нема директивы, нема проводу, нема однообразности и цѣлости. Мы все равномъ повиннѣ консолидуватися у египену фалянгу, завчасу вхоспити хоругонъ проводу у свою вѣдѣну правичу, покавати всякѣй работѣ вь нашѣмъ краю свою цѣль и край нашихъ бажанъ та такъ повести кожде дѣло, щобы передѣ нами не тѣлько тѣ, що нынѣ хотять насъ знищити, дрожали, але щобы мы и вь державѣ нашѣй могли мати бѣлшу вагу якъ нынѣ.

Своя Сливчѣ.

Рѣчний испытъ вь пансионѣ Василѣнокъ

львовскихъ отбуова 29 л. червня вь присутствѣ Виреос. митрополата и досыгъ численныхъ гостей мѣсцевыхъ. Ученицъ було вь сѣмъ роцѣ вь пансионѣ лишь 21. Мимо того наука развивалася правильно вь пятыхъ классахъ, т. е. отъ III до VII. Вь двохъ низшихъ классахъ вели науку съ дуже хорошимъ усѣхомъ и оцѣнованъ учительки, панни Лѣтиньска и Поховока. Обѣ отначаютою хорошою ругиною и великимъ педагогичнымъ тактомъ. Вь трехъ высшихъ классахъ кромѣ панни Поховока, що учила языка польского, и панни Лѣтиньской, котра удѣляла науки исторѣи натуральной, учила безплатно профессоры оередныхъ школъ львовскихъ: Юлианъ Коостецкѣй (рукою литературы), Салю (языка нѣмецкого), о. Коостецкѣй (языки), д рѣ Савицкѣй (математики), Винтонякъ (географѣи и исторѣи всемирной), Вахнянѣвъ (географѣи и исторѣи Руси). Религию удѣлялъ катихитъ о. Чанельскѣй, работѣ ручныхъ и конверсації нѣмецкой панѣ Ковальска, свѣву хорального проф. Врѣцова, а науки игры на фортепѣанѣ панѣ Виницка, панѣ Чернякъ и п. Бродовскѣй.

Раю отправивъ Виреос. митрополитъ службу Богу благодарственну при хорошемъ хоральномъ свѣѣ ученицъ подѣ проводомъ п. Врѣцовны, испытъ усный почавоа о 3 годнѣ по полудни. Для вѣрнѣйшого представлѣня усѣху вь наукахъ подаемо бодай вь короткости испытованый предметъ. И такъ вь низшѣмъ курѣ наукъ отповѣдали ученицѣ зъ рукою языка деякѣй читаный вь роцѣ матерѣалъ отъ рѣчевымъ поясненѣмъ, именю историчнымъ. Ученицѣ умѣла розказати исторѣю рѣдного краю за чобѣвъ княжыхъ съ всякими подрѣбностями. Левичка Ольга декламувала съ дуже хорошимъ и живымъ выголошенѣмъ „Пещену датицу“ Устѣяновича. Другѣ ориентувались дуже добре на малѣ Галичанъ; знали розказати про Карпаты та ихъ подѣль, рѣки, население, климатъ, продукты краю, про основанье Львова, и т. д. Панна Лѣтиньска испытувала зъ нѣмецкого языка двѣ декламациѣ, толко анѣ зъ рукою языка на нѣмецкѣй отъ всякими граматичными полоненями и оцѣвданя прозою. Подѣбный предметъ испытувано и зъ языка польского, при чѣмъ подѣбалоа хороша декламациѣ Елены Туркевичѣвон.

Вь вышшѣмъ курѣ умѣла воѣ ученицѣ розказати дуже подрѣбно биографѣи Маркѣина Шашкевича, Шевченка, Вагилевича, Могильницкого и Ник. Устѣяновича, подаючи при тѣмъ важнѣйшѣ ихъ творы и тыхъ творѣвъ содержание. Проф. Юл. Коостецкѣй задавъ собѣ видимо дуже богато праць вь тѣмъ предметѣ. Проф. Салю цытавъ нѣмецкѣй языкъ. Ученицѣ вь оцѣвданяхъ прозою зяляли хорошѣй усѣхъ и знали поодинокѣ звороты бесѣды полонити граматично. Зъ физики испытувавъ о. Коостецкѣй о свойствахъ тѣла, термометрѣ, температурѣ, о воздухѣ и водѣ яко проводникахъ теплоты, о родахъ тѣла цѣпкихъ и

пльннхъ, о звуку, будѣвѣ уха, о силѣ вь аритметичной дробахъ вычѣпками и десятичными выражалась зовѣмъ посправно, оцѣвданя вь курѣ читану прозу и декламувала съ чувствительну исторѣю Грециѣ. Отповѣди були вседои чѣи и точнѣ. Зъ исторѣи Руоа умѣла ученицѣ поглядѣ отъ заонованя державы рукою по роцѣ на пытана зъ исторѣи натуральной. Вь отбѣтахъ продуковались ученицѣ хоральнымъ свѣвомъ, при чѣмъ замѣтили мы деякѣ хорошенкѣй и свѣжѣ голосы.

По уснѣмъ испытѣ, котрѣ на всѣхъ сутныхъ зробивъ дуже миле вражѣе и добротнѣ доказъ правильного розвою сѣхъ старанности учителькѣ и ученицѣ вь польности ученицъ, отдували комитѣ хоральнѣй. Жаль тѣлько, що для собѣйной программы „всѣхъ програмъ“, котра мѣстала вь номерѣвъ Выконано лишь три. Грама выконала п-на Марѣя Кордаевичѣна Six Morgenŷ ебравнѣи Олга Михалевичѣвона третю шукку Завладѣнѣи и п-на Кат. Левичка другу разоодою Люта — воѣ зовѣмъ чисто и отъ вдовольчимъ зрѣнѣмъ, замѣтно лишь, що подѣбый зрѣнѣмъ могла-бъ отбуватися на будуще вь салѣ „Дому Народного“, переѣптанѣй свѣвомъ и декламациѣми.

На столѣ лежали зошиты кадрированѣи рѣсункѣвъ геометричныхъ та альбомуванѣи вь волакъ задачѣ. Вь прибоной комитѣ выставлено воѣ работы ручнѣй вь шитѣ (бѣлои); галчономъ вышываня на канѣвъ волѣчкою и пацѣоранѣи работѣ дровыхъ мержевоыхъ. Тутъ бѣламы богато ковровѣвъ, килимѣвъ, обрудовѣ, серетѣ, подушокѣ, шапочокѣ, подотавокѣ, выстужѣнѣи (пантофлѣвъ), зацонокѣ, ручникѣвъ и т. д. Дѣвнѣадать ученицѣ пошлоа и вымержеало собѣй вь родной руокѣ костюмы отъ великимъ смѣломъ и отъ всею отаранностею. Замѣтнѣйшѣ работѣ були панянокѣ: Кат. Левичко, Олга Михалевичѣвон, Рихличко, Евг. Хойначко (серета), Еленыско (килимокѣ), Моровикѣ, Кущакѣвон, Лѣвинско, Мартинѣцъ, Нат. Михалевичѣвон, Халковѣвон, Долинско, Ювнны Богачевско, Олга Левичко, Туркевичѣвон, Ташовницко, Ковотяньско, Кордаевичѣвон и др.

Результатъ классификациѣ бувъ отдуванѣй дуже добрый усѣхъ зробили ученицѣ: Халко Софѣи и Емили Рахличка (зъ 3 клясо); Евг. Кущакѣ, Олга Левичка, Иванна Скоробогатѣ, Евг. Моровикѣ и Елена Туркевичѣ (зъ 4 клясо); Евг. Хойначка, Евг. Левичка и Марѣя Мартинѣцѣ (зъ 5 клясо); Евг. Бѣльничко, Нат. и Олга Малевицѣ (зъ 6 клясо); Марѣя Кордаевичѣ и Евг. Копытаньско (зъ 7 клясо). Съ добрымъ усѣхомъ окѣнчили ученицѣ: Волинѣи и Долинѣи (3 клясо); Текля Богачевско и Анаѣ Ташовницѣ (4 клясо); Ювана Богачевско и Катер. Левичко (6 клясо). При отчитаню классификациѣ родалъ Виреос. митрополитъ хороше оправѣй награды вь книжкахъ товариства „Провѣты“, отараннѣи вь капицѣ молебѣи и отдувачѣи оловнѣи пращавъ ученицѣ и профессорѣвъ: Вахнѣвъ трудѣмъ наложили мы нынѣ вѣнецъ. Труды та бѣтъ значнѣй, але ихъ не пожалуето вь своѣмъ житѣ. Наука, се вашъ скарбѣ, бѣлшѣй отъ всякого майна и кровѣи. Вы уподобляетеоа образовѣ, лѣтъ хотѣвъ Всевышнѣй мати чловѣкъ. За одержану науку поблагодарѣтъ Бога, се заведенѣе, вь котрѣмъ дано вамъ нагоду вь рѣднѣмъ лѣщѣ збравуватися и тыхъ учительѣвъ вашыхъ, котрѣ безъ всякогъ вынагорѣды, освобѣдѣ отъ тяжкѣхъ мѣтѣй своихъ хвилѣ вамъ пожертвували: Вь нашѣи имени и я дякую имъ за все цѣлѣрѣчнѣй трудѣ. Однакомъ при тѣмъ памятайте, що наука наша не покѣнчилаоа. Идѣтъ веселѣи на роцѣмъ и рамена вашихъ родичѣвъ отъ моимъ благовонынѣмъ, а покрѣпившася тамъ на свѣлахъ, вернѣте здоровѣи назаль. На рѣчѣ ту отповѣдали ученицѣ многоотговѣтѣмъ для Высокопреосвященного архиепѣтѣлѣвоа.

swemi... alec bylo znosniejszy, tanta pati od tych sm...obow, ieno ze to na ratuszu... w izbie są dowey...

Прѣшовъ р. 1655, вь котрѣмъ Польша була на якѣйсь часъ зинила зъ карты Европы, бо цѣла була вь рукахъ неприятѣлѣвъ. Рѣкъ той принѣтъ и для Львова велике нещастье: другу облогу черезъ войско козацкѣй и московскѣй подѣ проводомъ Хмельницкого. Мѣсто розпочало и теперъ якъ вь р. 1648 отъ гетманѣвъ мирнѣй переговоры, на котрѣ гетманѣ радо згодивоа, бо зъ рѣвныхъ политичныхъ причинъ не могъ бажати, щобы подѣлаоа, а противно, потребувавъ дуже грошей. Завладавъ отже 400.000 золотыхъ поль. окупѣ, а вь додатку казавъ собѣ выдати воѣхъ Жидѣвъ до послѣднего, якъ доносятъ регентъ мѣста вь тѣмъ роцѣ, Станиславъ Добѣшевскѣй*), отъ чѣмъ згоджуеа и друга ще докладнѣйша рѣляциѣ незвѣстного намъ але оученого автора.***) Тутъ читаемо, що Хмельницкѣй, кромѣ самого окупу вь квѣтѣ 400.000 золотыхъ и кромѣ много иншихъ условѣй, поставивъ 13 жовтня т. р. и тале: „Żydów iż są nierzuczące Chrystusowi i wszystkim chrześcianom, żeby ze wazystkimi majątńociami i z dziećmi i z żonami wydani byli.“ Що до воѣхъ точокъ розпочало мѣсто торгѣ, отаракочася гетмана наклонити до корячнѣйшихъ условѣй; що однакъ до-

тычать выдана Жидѣвъ, отповѣло слѣдуючого дня, влучи за голосомъ совѣты и маючи взглядъ на гуманнѣсть, що ва тую точку нѣ якъ не згодѣтѣа. Гетманѣ не оботававъ остаточно такъ дуже при тѣй точкѣ; переговоры доведено за посередничствомъ львовского православного владыки Арсеви Жалворского до пожаданого кѣнца и все скѣнчилоа на окупѣ.

Складки и податокъ на зѣбранье окупу робили теперъ велику труднѣсть. При першѣй обложѣ треба було зѣбрати величезну суму 365.000 зол. п., зъ котрыхъ 84.000 пришло на Жидѣвъ. На разѣ браво де далося, щобы лише прѣйти до грошей и чѣмъ скорше збутова неприятѣлѣ зъ олдѣ мурѣвъ мѣста и такъ сталоа, що деякими забрано все, що мали, мѣжъ тымъ, коли другѣ поховали вьздалегѣтъ свои дороговѣннѣости и ледве дробными датками причинились до окладѣ, а тѣ, що еще вь часѣ передѣ облогою повѣкали, — а були то якъ разъ люде найбогатшѣй, — не дали зовѣмъ нѣчого. Ажъ по отходѣ неприятѣлѣ занялоа старшина мѣска розмѣрнѣмъ розкладомъ цѣлого тѣгару межѣ воѣхъ мешканѣвъ, такъ що каждый мусѣвъ чамѣвъ причинитися до цѣлоа сумы отповѣдно до своихъ засобѣвъ и достатку. Жиды ратувавали, якъ могла, и такъ примѣромъ числяли собѣ вартѣсть правды воѣхъ заставѣвъ, котрѣ вывезла вь таборѣ козацкѣй, а не тую суму, яку дали на тѣ заставы, або таки поховали заставленѣи у себе

рѣчи, а казали опѣсла, що тѣ заставы забрали вь окупѣ козаки. Впрочѣмъ позволяло имъ мѣсто сплачувати за р. 1648 суму 84.000 вь кѣлькихъ рѣчныхъ ратахъ, а скѣнчилоа тая осправѣ такъ, що дѣйстно сплатили лишь 64.000, а за послѣдну рату, т. е. за 20.000 зол. п. мусѣло ихъ мѣсто позывати ажъ до суду придворного. Мѣсто выграло вправѣй процесъ разъ вь р. 1663, а другѣй разъ вь р. 1666 и Жидамъ наказано, щобы высплатили тую рату, але они постаралися за посередничствомъ канцлера о то, що тѣ рѣшеня знесено и розпоряджено, щобы нова комноѣи ще разъ слѣдила, кѣлько мѣсто належитоа отъ Жидѣвъ. Сума тая пропала опѣсла разъ на все, подѣбно якъ Жиды не заплатили и тыхъ 8.000 зол. п., котрѣ на нихъ наложено при розкладѣ дачки на окупѣ вь часѣ другоа облоги 1655 р.

Таке самолюбье а при тѣмъ вызывающе поступованье Жидѣвъ мусѣло выкликати конечно у христѣянѣвъ обурѣенье, за тымъ пѣйшла уцилнѣй докоры, прозываня, дальше лайки и бѣйки, а вь кѣнци наступила катастрофа, великѣй погромъ жидѣвскѣй вь р. 1664.

Львовѣ отративъ на якѣйсь часъ славу юдефильства.

(Конецъ буде.)

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛИТИЧНѢЙ.

Австрѣйско-Угорска Монархѣи.

(Именованье марк. Бакгема) министромъ торговлѣ сталоа предметомъ широкаго дискуссиѣ Чеока „Politik“ такъ отъзвася о сѣмъ именованю: „Именованье краевого президента марк. Бакгема министромъ торговлѣ не выкликаетъ такоа зачудованя, якъ своего часу именованье мин. торговлѣ, бо отъ коли уступилъ бар. Пилѣ, то вѣворено лишь о марк. Бакгема якъ его замѣнѣнику. Судачи такожь за того, що прада въ тѣ давна широко обговоровала се именованье, и можна такожь приусугити, щобы правительнѣо именованю сѣмъ не порозумѣлоа передѣ отъ проводирями бѣлшости парламентарноа. Прѣтивъ о особы министра торговлѣ не можеть разѣ вь нашон сторонѣ нѣчого мати; отъ сѣ подобно якъ и недавно именованый министръ провѣты, чловѣкомъ молодымъ безъ политичнѣи мѣвувшности, котрый мае доперва поклати, отъ бѣльше хилѣтоа на сторонѣ староа теорѣи дискуссиѣи, чи уважае за рѣчѣ конечно посправлятичнѣи, чи уважае за рѣчѣ посправлятичнѣи и погодати народы Австрѣи. Пока що, треба спѣшукотати, що гр. Таефе не выбралъ-бы его замѣнѣникомъ, а выбралъ-бы его замѣнѣникомъ за спѣвработникѣ, коли-бы бѣтъ бувъ спѣвработникѣ Кремеромъ, однимъ зъ трехъ попереднихъ вѣдѣного министра торговлѣ не промѣнуеъ себе на слѣду. Але вже то лихо, коли ажъ треба от-

*) Kronika m. Lwowa przez D. Zubrzyckiego, ст. 342. **) Ibidem, ст. 366.

пытана порушувати. Було-бы то зовсім неможливо, коли-бы гр. Таафе був выбрав новим министром з посередь круга більшости. Через те були-бы відносини між правительством з правницею значно поглиблені, а що такого поглиблена конче потреба, чейже у Відні видати і знають дуже добре. Новий министр торговлі буде отже мусів насамперед отаратися познати собі більшост парламентарну, а з лівницею буде мусів так само вести борбу, як Дунаевскій і Пражак. Так само газета наші мусіть, в кореспонденції з Відня, так знову каже: „Дивно доуми, що се іменоване вже перед кількома днями сигналізувала лівниця і доперва б'єт перш удержувалося оно на порядку деннім. Нині появилася тільки коментарів, що не даю, що і лівниця хоче собі якось користі выновати з сею іменованя. Гр. Таафе хоче очевидно отаратися молодими, здібними силами, елементом, котрий з ним особисто годиться, б'єт хоче мати в парламенті добрих безбідників, щоб кождий член кабинету добре заступав свої ресорты. Новий министр есть також прихильником гр. Таафого і се одно могло-бы вжешдею сумій розв'язати. Але припускаючи се радо, то все таки лежить як на долони, що більшост парламентарна тарна чуєся не менше догнана іменованьем нового министра торговлі. Се іменоване есть акт раз новим оглядом в ряді тих прольвів, які розвивалися в послидних семи роках і котрі все выказували аномалію, що більшост парламентарна поирає кабинет в кождім напрямі а сама есть в ній лиш дуже слабо заступлена а министрство вызначує себе вже кілька разів, як отаче поза парламентом або що найменше понад партіями... Але держімо лиш даных фактів. Марк. Бакегежт іменованый министром і р'єч ок'єчен; розходится лиш о то, як отаче займе правця супротив сев змінь, котра також не вступила в користь правців. О министр'ї торговлі говорять, що б'єт есть прир'єтелим рівноуправленя і на своімь послиднім отаративані казав б'єт собі прихильност а Чехи на Шлезіи мали завойдм для него симпатію. То одно треба однакже мати завойдм перед очима: Гр. Таафе есть головнимь представителем теперішної отачи, котра з намь стоить і з намь уладе. Напрям'ї цього кабинету в великих і дуже важних справах мусить отже і на дальше бути мірадоуим для правців. Що-же до отаративаня чешских послид до правительств'ї спеціально, то дасть на то недозвичай отаративан'ї об'єднаня отачи парламентарна. Коли кабинет не буде отаративан'ї против звитних правних бажанья, то може б'єт в своїй цілости, отже і министр'ї торговлі часити і на дальше льоване попіранне чешских послид, коли як — то певно, що ситуація зміняється. Многі ознаки кажут заключати, що і правительств'ї добре то чує і шукає за лямом отаративан'ї опосередом. Ну, так тым лише. — З польских газет „Reforma“ каже, що се іменоване подобно акт і іменоване министра провітть есть акт раз доказом того, що кабинет гр. Таафого не есть парламентарний. Показанье людей, що отаче з далека б'єт партій національных, каже догадуватися, що теперішнє правительств'ї хоче при помощи их людей поставити собі мість до переходу до партіи Коронинію глядію, евентуально же до умірюваня лівців.

(Отставка бар. Пувавда.) Рівночасно з іменованьем министра торговлі одержав також в бар. Пувавда, шеф секції в министр'ї і теперішній згодувач, отовачу с'єт всякимь признаьем могол'їтної і вірної служби а в нагороду отовачу також великій хрест ордена Франца-Йосафа.

(Зльод царя австрійского с'єт цесаремь Вишеслом.) До „Przedlad-u“ доносять з Відня, що зльод цесаря австрійского с'єт цесаремь німечкам наступити по всякій імовірности в Гаставіи і то около 20 липня с. р.

Заграничній Державы.

Росія. Бюро Райтера доносять, що кабинет російскій мав выслати до Порты доуми енергичну ноту, щоб она більш увагу звертала на то, що д'єся в Болгарія і Воходній Румеліи. В ноті с'єт мав бути сказано, що Порта повинна особливо на то давитися, щоб Болгарія ресектувала міжнародній угоди в цілком их об'єкт; рівно-ж маєся догадувати Порту в с'єт ноті, щоб она як о суверенна власть запротестувала против поступованя кн. Александра „Journ. de St. P'eb.“ каже, що не знає, чи выслано дійстно таку ноту, але на всякій случай кн. Александр допустив замку на органічний статут і заатакував саму Порту. Дувлячысь на то, як собі поступає Порта супротив Болгарія, каже згадана газета, можна дійстно припускати, що між князем а Портою стала якась тава угода. — В послидніх часах розпочався роботы около укріплена Модяна. Говорять, що на лінії холмско-варшавскій має отанути укріплений табор.

Франція. Гр. Парижа, выйджаючи з Франції, оголосив маніфест, котрий ставя тепер предметом живон дискусія в цілій Франції. В'єт с'єт того переказав, що тепер доперва розпочнуть орлеанскі правяду зб'єдну. Доки кн. Парижа проживав в Франції, був для свого отаративаня лиш перешкодою, бо оно зб'єдну на него не могло р'єшучо выступати. Ум'єрюваня республікане лівого центру доказує, що республіка може тепер бути приготувана на безбедний агітації. — Кн. Мирата і его оми-

нів выключено яко членів пануваншом коліс родини в арміи, а кн. Немурь, котрий доши був президентом товариства помощи для раненых, подаво до димсії.

Болгарія. Болгароке отаративане народне вручило оногды князеві адресу, в котрій выказує переконанье, що б'єт і его правительств'ї доложат войскам сил, щоб ипов'єдча і полуднева Болгарія творили на завойдм одну цілост политичну; дальше сказано в адресі, що Болгарія опускаясь в пов'єдч доз'єр на гуманитарноту і великодушност мочучих держав а особливо на Росію, котра для неї такь б'єт добра зробила. — В'єт, будучи князь болгароке выключено також і з арміи німечком б'єт п'єдла доносець газет'ї заграничных лиш злобною выдумкою.

Румунія. Сегор'єчна сесія румунского парламенту закрита дия 28 мая м'єсяца. — В Букарешті ходят поголоски, що пероблено вже кроки для завязаня в осени нових отаративан'ї торговельно-политичных меж Австрією а Румунією, і що з сев причын австрійскій посол мав отаративан'ї свої выїзд аж до к'єнца липня. — Румунска урядова газета оголосила провизоричну угоду торговельну з Францією, котра вже з выїшнимь днем починає обовязувати і закон з організації ф'єлты на Дунаю і на Чорімь моря.

НОВИНКИ.

— Поминальне богослуженне за упокой душ б. п. митроп. Гр. Яхимовича отбулося во второк рано в Успенской церкві при участі крылошань оо. Петрушевича, Фациевича, Б'єлцеского, д. ра Делькевича і доитт вселенного народа. О. В'єлнечевич з Зисовні выгодоував пропов'єд а до парастаю отанули також крм. о. Павлюк'єт, о. Михалевич і дек. Пачовскій з Борщевч.

— Д-р'є Емилій Калужняк, профессор славянской филології на черновіцкомь университеті, выбраний деканомь филологического факультету на ол'єдуючий шк'єльній рок.

— П. Евзобій Нестьяко, ассистент при шк'єл'ї ветеринарній у Львові, зложив державній испит на лікаря ветеринарній.

— Еп. ординарїотви в Станиславові звернуло правительств'ї пропозицію що до іменован'ї крылошан'ї, а то для того, що в пропозиції було оставлене жаданье, чтобы о. Литвиновичу вызначено таку саму платню яко крылошанинови, яку б'єт доб'єт нині яко катехит. Правительств'ї не хоче на то приотати і жадало для того змінь пропозиції.

— На посавенне катедрального храма в Перемишля має також выїхати і Преосв. д-р'є Юліань Пелеш.

— Фериальні курсы промыслов. При львовскій шк'єл'ї для артистического промыслу буде устроений б'єт дия 18 липня до 28 септя с. р. курс для учител'їв рыоучков при доповняючих школах промысловых. До участі в об'ємь курс'ї будут доущені учителя шк'єл'ї народных и выд'єловых, котрі выкажут знаньем рыоучков, а що найменше знавямь контурованя орнамента плаоки и знаньем промыслу в овоій м'єщевости шк'єльній. По укінченю курсу будут выставлені участникамь о'єдочтва, на под'єт'ї котрых будут могла одержати поады при новозасновуваних доповняючих школах промысловых. Подана выноати треба до дирекції шк'єл'ї артистического промыслу у Львові найдальше до 12 липня. На случай недостаточных о'єдочтв може дирекція прияти кандидата також і на под'єт'ї вступного испиту.

— При тернопольскій е'єлї общ. им. М. Качковского завязався читальняний комитет. Коли-бы отже котра читальня хот'єла у себе мати кого з членів того комитету, нехай звернеся або до о. Григорія Чубатого в Ступках, або до о. Игн. Левцеского, або до о. Васяля Копытчака в Тернополі.

— Пов'єт. З Станиславеского доносять нам: Дия 16 і 17 септя выляли об'єт Выотр'єч, Лука і Лукняца такь силно, що поробили значній шк'єды в громадах, надь тымь р'єками положеных. Вода позалаявала переважно прибережній дуги і пасовина і поурывала в деяких м'єщях значній куої поля. Наибольшу шк'єду мали громады Баранівка, Шобереже, Опрышівці і Вовчанець. Тридцять дві родини утратили весь добуток, а отрата тымь больше доймаюча, що то они були якь раз найбільшій люди.

— Кс. пралат Столювскій, котрого засудив кулик'євскій суд за выкиненне памятков'ї таблиці послидного Соботы з кулик'євского коотела на однод'єлчній арешт'ї або на заплату 600 зр., выїс против того засуду рекур'єт до апелляційного суду у Львові. При апелляційній розправ'ї знижено кару до половини. Але кс. пралат тымь недоволеній і хоче ще дальше рекурсувати. — История сего цікавого процесу есть сл'єдуюча: Три сими бл. п. Мат'їя Соботы, з котрых одинь буашій каштан'ї а тепер директор'ї полиція в Підволочисках а два другі поручники австрійской арміи, зробили фундацію для лат. коотела в Кулик'єві, чтобы тамь що року отаративалося поминальне богослуженне за их покойного батька, а крмь того устроили в коотел'ї до зволомь прокураторія таблицю, прир'єчену памяти их'ї батька. Недавно отворено в Кулик'єві новій цвинтар'ї і сими хот'єли торжественно перенести т'єло пок. Мат'їя Соботы на новій цвинтар'ї. Влаоти позволили на се і брати умовляюць ко. Ст. що до дия перенесеня. Каштан'ї Соботы прир'єчав з Підволочиска до Львова і до в'єд'єв'ї б'єт свого брата, що ко. Столювскій жа-

дав вже а отаче черемоніи 20 зр. Пойхав отже до Кулик'єва, чтобы якь найкорше залагодити финансово отаративане религиозного об'єду. Туть застав ко. Столювского ще в постели. П. Соботы знерилув увагу ко. пралата, що погода недобра і просив его, чтобы отолужив об'єд'єт'ї оть найменшою проволокою. На то ко. пралат отвернувся до отачи і накрывся з головою. О дальших переговорах не було отже і б'єс'єды. Каштан'ї удався тогда до руского парох'а, о. Децкевича, а той отолужив разомь оть другими рускими священниками религиозній об'єд'єт'ї в приютности урядовой комісії. Се такь розлягло ко. Столювского, що б'єт запротестував против нарушения его влаоти. Протест однакже не пом'єг нічого а ко. Столювскій приказав з'єт алоста выкинути з коотела памяткову таблицю пок. Соботы. Коли олуги не оокоро бралися до д'єла, приложив руки самь ко. Столювского і выкинув таблицю, бо казав: „Kiedy go ra śmierci zrobili Rusinem, to niech idzie do cerkwi“. За се поступованье добався отже ко. пралатомь повномой з'євот'ї.

— Археологична находка. На грунгах села Гликовичи в Росіи, пов'єт'ї прилуцкомь, в давномь переяславскомь князівстві, розкопань мипувшого м'єсяца п. Себант'єв 8 курган'єв, в котрых знавшов шкелеты звереной чашками на пов'єдчий зах'єд і богато орбных окраот, особливо ковток. Товариство Нестора в Кіеві отовачу выкопан р'єчи до X стол'їта по Хр'єст.

— Жидовскій осадь р'єльнич. Жиды колонизуют не лише нашу Галичину — они забиратотя поволи и до землі в Царстві польскомь. В на ол'єд'єт'ї того, що російске правительств'ї забороило жидамь займатотя гоопадарствомь р'єльничымь в зах'єднополудневых губерніях, жиды переносотя в варшавоку губернію и купуют тамь землі.

— Эмиграція до Америки. Эмиграція жид'єв з Румуніи до Америки змачасея що-разь больше. Сими днями выїхало з Йов 135 жидовских родин до Бремы, чтобы оттамь выїхати до Америки, а крмь того выбирасея ще других 100 родин. Також німечкій колонисты в Буковини выбиратотя до Америки. Жителі німечком колоніи Илиашесть вылазили до Америки делегата, чтобы розсл'єдн'єт, о сколько було-бы кориснымь туды перенестися. Делегат той повернув вже і представив америкальскій отаративан'ї дуже корисно, а то сталося причиною, що кільканадцять родин з той колоніи выбирасея до Америки.

— Стань мастку д'євочого воспитанца в Перемишля по д'єв 1 липня 1886. От 1 о'єчня 1886 вылинуло: Жертвы: о. Стефань Петрик з'єбраній жертвы на воєт'ї п. Емилія Венграновича з п. Ляхович 15 зр.; о. Стефань Трухим з'єт Смерекова на руки п. Юл. Косіркокого 5 зр.; о. Андрій Матковскій, парох в Ярчеч'ї, оть прихотан'ї 8 зр. 76 кр. і оть себе 2 зр.; Редакция Діла приотан'ї ж'єртвы 9 зр. 90 кр.; Новоженці 2 зр.; — всего 42 зр. 66 кр. Чл'єнскі вкл'єдки: о. Иларій Туна и п'єт'ї Марія Дерен'євока за р. 1885 и 1886 по 6 зр.; о. Івань Лазуркевич и п'єт'ї Викторія Лазуркевич, д-р'є Лев Косак, п. Івань Луцинскій и о. Олимп'ї Полянскій за р. 1886 по 3 зр., всего 27 зр. — Наросты: Обчисленій наросты членокъ шк'єл'ї до 1 о'єчня 1886 выносят 1124 зр. 23 кр. За купоны платн 30 септя 1886 р. 105 зр. В'єт мастку воспитанца выносят: 1) на книжках шк'єльничих 14.268 зр. 65 кр. 2) в цілних паперах 6.250 зр. Всего 20.518 зр. 65 кр. в. а. Выд'єл воспитанца управе Ви. П. Т. Член'єв от'єновленне членокъ вкладак за р. 1886. От Выд'єлу д'євочого воспитанца. Д-р'є Антонович, пред'єд'єт'ї; Д-р'є Куцерб, касієр.

— Наибольшій дворець з'єв'єдн'єт на овоій буде незадолго док'єнченій в Франкфурт над Мейном. От 6 л'єт'ї робить коло него по 600 работничковь денно а цілній будынокь буде коштувати 30 миліон'єв марок.

— Жид'євскія хитр'єсть. Якісь жид'єт'ї іхавт сими днями з'єв'єдн'єт'є через Золоч'єв до Тернополя по зижнейої ціні і мав на то поб'єт'єра блегу. В'єт'ї отже до одного купе, розложив тамь на лавці овои р'єчи, а дальі розтягнув і самь на лавці. До того самого купе в'єд'єт'ї в Золоч'єв одинь селянин з Тернопольщини з'єт'ї жінкою, що в'єд'єт'ї до ового с'єня. Они не мають де от'єти, бо друга лавка вже була занята, і кажут жид'єв, чтобы уступити. Жид'єт'ї не хоче; а коли селянин на него направ, выт'єгає жид'єт'ї поб'єт'єра билет'ї і показує селянину три картки та каже: Я купив овоі три билети, то і за три іду; купи собі також три і для твоєи жінки також три і будешь мати ш'єт, то будешь також лежачи іхати. Добродушній селяне мусил отже оточа іхати до найближшой отачи, де в'єд'єт'ї новий пасажер і доперва через его пом'єч и итервенцію кондуктора жид'єт'ї зробив м'єщє селян'ємь.

— На купан'ї до Іваноича з'єїхалося на першій сесоні ового року богато гоотей не лише з Галичины и Буковини, але також з Угорщини, а навіть и з Росіи. В м'єсяца черни було тамь 153 родин'ї а 349 о'єб'єт.

— Др'єбній в'єт. Громиджамь Ламь коло Щирця і Риппач, пов. горлицкого, дарував ц'єсарь на будову шк'єлы по 100 зр. — З'єв'єт'їа фарма Лешицкого и Костеркевича в Стрию, оголошено криду. У Львові оголошено також криду купці Конотант'їя Искерскій и Арон'ї Іосієв'ї Вардах. — Коло Йов'ї арештувала румунска полиція яког'єт'ї православною монаха за то, що б'єт оть дошлого вже часу подр'єбляув'єт грош'ї.

В Д'єв'єнчико коло Богородчань удосвоил в шибі при копаніи земного вооку работничкь Матей Гладш. Против виноватимь в'єд'єт'ї карне с'єд'єство. — Воздушна труба збрала д 26 септя коло отачи Новоукраинка в Росіи татаровскій поїзд'ї з шиб'ї в м'єщє, де був пасаж. На ол'єд'єт'ї того поступованя вооз и поломилася на кус'єт'ї а одинь чоловікь забаво.

ПОСМЕРТНІЙ В'ЄТОІ.

† О. Евгений Горничій, зав'єд'єтель Корытнич, дек. вижанк'євского упокоюв дия 29 с. ж. в 27 роц'ї житя. В'єчна ему память!

† Фердинандь Ирчек, директор'ї гоошадарской шк'єлы в Чернівцях, мужь ведимь ученій, чешскій патріот, добрый Славянин, знатокь большє славянских мов, м'єж тымь и рускою мовою и иномь, упокоюв д. 21 септя с. р. в 47 роц'ї житя. Покойній брат'ї оть отаративан'ї чеховь найживішшу участ'ї в торж'єв'ї ои. Методіевскій торж'єств'ї буквинских Славян. В'єчна ему память!

НАУКА, ШТУКА И ЛИТЕРАТУРА.

— Русскій орнамент на выставі в'єд'єв'єт'ї. Паніи Бронимі Озаркевичной, дочк'ї Вл. о. Озаркевича, посла до Рады державной, належитотя заслуга, що шершій св'єт добавося про галицко-русскій орнамент, здунавав его красою, велич'єм его и в'єт под'єт'ї овоій не знає що навіть яке м'єщє назначити в штудіи промыскової. П. на Озаркевична збрала дуже богатій матеріал'ї ж'єв'єт'ї вышиван'ї и гердан'єв, переважно з окрестностей Коломы, Святиня, Вышн'єц и Коцманя, упорядкувала его и ум'єстила от'єт'ї на выставі в ц. к. австр. музею для штуки и промыслу у Відні. Туть то орнамент сей звернув на себе увагу знатков'ї и послушак'ї що они о н'ємь говорять. П'єт'ї Емилія Вахт в справозданіи з'єв'єт'ї такь каже о рускомь орнаменті: „Дуже цінний зб'єрникь оригинальных звор'єв'ї вышивокь и національных выр'єб'єт'ї пац'єрковныхь (гердан'єв) завдячує вымота немотомой пылности вителігентной молодой дамы, що живучи в Болехові в Галичині, звернула увагу на роботы руских ж'єв'єт'ї и почала з'єв'єт'ївати на полотні та вправною рукою на карткован'їмь папері (carta rigata) змальовувати ихь ще в ту пору, коли у нась загаломь подобнимь выр'єб'єт'їмь ніхто ще не признавав ніякой от'єв'єт'їности... Паняна Бронима Озаркевичной, дочка посла до Рады державной, дуже прилужилася выставі приокомлю ового богатого зб'єрника, бо з'єт'ї тымь вышивокь, тканьях и роб'єт'ї пац'єрковныхь мы бачимо, що рускій ж'єв'єт'ї выконуєт'ї свои роботы бордюров'ї с'єт правдивымь артизмомь. Именно же давнійшій роботы того рода, котрых д'єс'єт'ї безь отаран'ї п. Озаркевич тепер вже певно була-бы забуті, о'єд'єт'ї зар'євно о добромь смаку, якь і о великої зручности и належать до найкрасивыхь выр'єб'єт'ї того рода. Техника вышиваня есть дуже р'євнородна и богата в переимья, хочь переважно неотлучна оть тканя иткн; через то і взоры выходять выключно геометричній, прототипній, а навіть богатій мотивомь рослинній являются отроги стилизованя и розложені на простій ланч, такь що основою форму ледео и спібнати можна. Та все таки почутьє формы у галицких ж'єв'єт'ї такь розв'єт'ї, что завойдм ум'єють от'єйти ту форму, котра лежить в основі в'єзру. Ихь звычайній зб'єрц'ї до вышиваня мають кождий овою назву по части в'єзру з'єт'ї роутин'ї, якь „дубове лист'є“, „виноград“, „хміль“, „ягоды“, а по части з'єт'ї вышиван'ї предмет'єв, якь „зв'єзда“, „оокарка“ и т. д. Выр'єбы з'єт'ї рівнобарвнихь пац'єрков проявляют'ї також гуотвий зб'єрц'ї и глубокому отаративаню технику. Чи маємо под'єв'єт'ї, що герданы з'єт'ї пов'єт'їв'ї коцманского и вышн'єцкого, выконан'ї з'єт'ї доуми великихь круглястыхь пац'єрков, выходять подобно о'єб'єт'ї до тымь в парк'єв'ї Львові перехованыхь выр'єб'єт'ї пац'єрковныхь, котрыми отарі Бж'єст'їт'їе украшували овои мунія? Кто зможе роз'єв'єт'їти загадку сев схож'єста и дивной подобности м'єж технику отаративаня штуки одого з'єт'ї надданійшихь народ'єв'ї культурныхь а оучаючихь выр'єб'єт'ї домашного промыслу руских дв'єдцать-селянок. Герданы з'єт'ї пов'єт'ї святинского зр'єб'єт'ї з'єт'ї далеко др'єбн'єт'ї пац'єрков, узоры в нихь богатій и красче выконан'ї якь в попереднихь.“ О томь сам'ємь орнаменті, пор'єв'єт'їючи его з'єт'ї моравскимь, каже спеціально в томь роді промыслу, п. Івань Фальке, такь: „В моравскихь вышивкахь переважало рыоучка ц'єт'єв'ї, у Руск'єв'ї геометричній фигуры и прототипній звор'єт'ї. Можна майже сказати, что маємо туть пер'єд'ї собою одинь одиоєв'їт'ї в'єр'єт'ї з'єт'ї пр'єр'єт'їхь ліній в р'єв'єт'їхь остр'єт'їхь кутахь с'єт'ї собою ослученыхь, якь с'єв'єт'їт'їе и уживане було ще в середнихь в'єкахь, — але с'єй зб'єр'ї являюся намь в такій многоті перем'єн'ї, що оправедливо мусить зб'єдужувати подив'єт'ї.“ — За п'єчиномь п. на Озаркевичной наша народна орнамента значнае о'єб'єт'ї вже и в Чехахь з'єв'єт'ївати чимь разь шерше поле.

Господарство, торговля и промысл'є.

— Промысл'є коней. Сегор'єчній с'єв'єт'ї нагородды за хованье коней будуть роздавотия в Стрию д. 25 л. и в Сокали д. 28 л. септя а именно за хован'ї в краі (безь в'єгляду на расу) кобыламь пяти-л'єтній и отаршій з'єт'ї лошаками, дв'єдц'їтній и р'єб'єт'їчкы. Нагородды будуть ол'єдуючий: одна на 35 зр. або орбоній медаль, одна на 25 зр. або бронзовый медаль; и одна на 20 зр. або похвальна грамота.

